

Abrevieri și simboluri

[]	în exemple, delimitează un constituent sintactic; marchează trăsăturile gramaticale sau semantice
()	marchează intervențiile noastre în textul exemplilor
(...)	marchează o omisiune operată de noi în textul exemplilor
√	indică poziția unui constituent neexprimat (subînțeles) sau a unui element reconstituit în structură eliptică/fragmentară
*	marchează caracterul agramatical
→	indică direcția filiației textelor
↔	indică descendența textelor dintr-o sursă comună
≡	indică relația de omonimie
1	persoana I
2	persoana a II-a
3	persoana a III-a
AC	acuzativ
CARD	numeral cardinal
COND	condițional
CONJ	conjunctiv
DAT	dativ
DEF	determinant definit
DP	grupul determinantului (engl. <i>determiner phrase</i>)
F	feminin
fr.	francez(ă)
GEN	genitiv
germ.	german(ă)
gr.	grec, greacă
GRZ	gerunziu
IMP	imperativ
IMPF	imperfect
IND	indicativ
it.	italian(ă)
lat.	latin(ă)
M	masculin
magh.	maghiar(ă)
mediev.	medieval(ă)
MMCPF	mai-mult-ca-perfect
NEUT	neutru
NOM	nominativ
N	nume
NP	grup nominal (engl. <i>noun phrase</i>)

PF	perfect
PFC	perfect compus
PFS	perfect simplu
PL	plural
PP	grup prepozițional (engl. <i>prepositional phrase</i>)
PREZ	prezent
PREZUM	prezumtiv
pro	pronominal nul (lipsit de expresie fonologică)
REC	reciproc
REFL	reflexiv
rom.	român(ă)
SG	singular
sl.	slav(ă)
sp.	spaniol(ă)
VIIT	viitor